

Sygn. akt I C 1597/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Tadeusz Radziwon

Protokolant: Ewa Trusiak

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2014 roku w Bielsku Podlaskim na rozprawie

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 3700 złotych (trzy tysiące siedemset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami w wysokości 13% w stosunku rocznym od dnia 18 listopada 2013 roku do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda J. K. kwotę 1124,16 złotych (jeden tysiąc sto dwadzieścia cztery złote szesnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa od powoda J. K. kwotę 22,56 złotych (dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt sześć groszy), zaś od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwotę 72,60 złotych (siedemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonej części wydatków w sprawie pokrytych tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa.

Sędzia

Sygn. akt I C 1597/13

UZASADNIENIE

Po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa powód J. K. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 4850 złotych z ustawowymi odsetkami od kwoty 3700 złotych od dnia 18 listopada 2013 roku do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu wskazywał (k.3-6), że czasie korzystania przez powoda z ochrony ubezpieczeniowej udzielonej przez pozwanego w zakresie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej i autocasco, w dniu 15 października 2013 roku doszło do zdarzenia drogowego skutkującej szkodą całkowitą w pojeździe powoda marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pozwany nie kwestionując, co do zasady swojej odpowiedzialności za zaistniałe zdarzenie wypłacił powodowi tytułem odszkodowania kwotę 4400 złotych. Z twierdzeń powoda wynika, iż przedmiotowa kwota pieniężna nie kompensuje w całości poniesionej przez niego szkody majątkowej albowiem ubezpieczyciel błędnie ustalił wartość rynkową pojazdu sprzed szkody na kwotę 9300 złotych, co przy ustaleniu wartości pozostałości na kwotę 4900 złotych doprowadziło do nieuzasadnionego zaniżenia należnego powodowi

odszkodowania. W początkowym stanowisku powód wskazał, iż stosownie do ustaleń dokonanych na jego zlecenie przez rzeczoznawcę szkoda całkowita w pojeździe winna zostać oszacowana na kwotę 8000 złotych (k.19v.), co skutkuje obowiązkiem zapłaty przez ubezpieczyciela kwoty 3600 złotych. Po złożeniu opinii przez biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego powód rozszerzył powództwo do kwoty 3700 złotych (k.178). Nadto podniósł, iż na dochodzone roszczenie składa się kwota 1150 złotych wydatkowana na pokrycie kosztów przeprowadzonej na prywatne zlecenie powoda ekspertyzy rzeczoznawcy D. F.. Na potwierdzenie poniesionego wydatku przedstawił fakturę (k.31), zaś okoliczność jej opłacenia przez powoda nie były przedmiotem sporu w rozpoznawanej sprawie. Podniósł, iż żądanie obciążenia ubezpieczyciela kosztem sporządzenia ekspertyzy znajduje umocowanie w dyspozycji art.471k.c. albowiem w sytuacji bezpodstawnego zaniżenia przez ubezpieczyciela wysokości należnego odszkodowania poszkodowany zmuszony był do poparcia swoich roszczeń opinią rzeczoznawcy.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych(k.46-48). Przyznał, że powód był objęty ubezpieczeniem w zakresie autocasco, jednakże w ocenie pozwanego wypłacona dotychczas kwota odszkodowania w pełni rekompensuje poniesiony przez powoda w związku ze zdarzeniem drogowym z dnia 15 października 2013 roku uszczerbek majątkowy. Nadto zdaniem pozwanego koszt sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy pojazdu nie może obciążać pozwanego albowiem w obowiązującym stronie §22ust.3 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco (k.58) jednoznacznie wskazano, iż w celu ustalenia przyczyny powstania i rozmiaru szkody oraz wysokości odszkodowania, każda ze stron może na własny koszt powołać rzeczoznawcę. Zdaniem pozwanego przedmiotowe uregulowanie jednoznacznie przesądza o niezasadności kompensacji kosztu opinii prywatnego rzeczoznawcy w ramach obowiązku odszkodowawczego pozwanego.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, co następuje:

W sprawie bezspornym było, że w dniu 15 października 2013 roku, około godziny 03¹⁵, kierowany przez powoda na drodze krajowej numer (...)samochód marki F. (...)o numerze rejestracyjny (...)uległ uszkodzeniu na skutek zderzenia z wybiegającym z lasu dzikiem. Na skutek przedmiotowego zdarzenia drogowego doszło do powstania szkody całkowitej w pojeździe powoda w zakresie szczegółowo opisanym w opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego S. C.(dowód: akta szkody numer (...), opinia biegłego k.96-110,183v.).

Powód korzystał z ochrony ubezpieczeniowej u pozwanego w ramach umowy ubezpieczenia autocasco potwierdzonej polisą serii KM-C numer (...) (dowód: polisa numer (...),k.54).

Powód dokonał zgłoszenia szkody w dniu 15 października 2013 roku (dowód: k.2 akt szkody numer (...)) i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany stwierdzając wystąpienie szkody całkowitej w pojeździe powoda wypłacił mu tytułem odszkodowania kwotę 4400. Kwestionując ustalenie wysokości szkody powód zlecił prywatnemu rzeczoznawcy D. F.dokonanie kalkulacji szkody ponosząc z tego tytułu wydatek w wysokości 1150 złotych (dowód: ekspertyza, k.18-26,faktura numer (...), k.31).

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Stosownie do art. 361 § 1 kc zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Oznacza to, że podmiot zobowiązany do naprawienia szkody ma obowiązek ją naprawić w takim zakresie, jaki określa wysokość szkody (art. 361 § 2 kc).

W ocenie Sądu w rozpoznawanej sprawie wystąpiły przesłanki do częściowego uwzględnienia żądania pozwu.

Bezspornym było, iż szkoda zaistniała w pojeździe powoda ma charakter szkody całkowitej. Zgodnie z treścią art. 363 § 1 kc, jeżeli przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Szkoda całkowita występuje wówczas, gdy pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszty naprawy przekroczyłyby wartość pojazdu w dniu likwidacji szkody. W przypadku wystąpienia szkody częściowej zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do pokrycia kosztów dokonanej naprawy, w przypadku zaś wystąpienia szkody całkowitej odszkodowanie ustala się przy wykorzystaniu tzw. metody dyferencyjnej. Metoda ta polega na ustaleniu wysokości odszkodowania poprzez pomniejszenie wartości pojazdu w stanie przed uszkodzeniem o wartość pojazdu (wrak, pozostałości) w stanie uszkodzonym. Taki też sposób rozliczenia szkody całkowitej obowiązywał strony zgodnie z §23ust.2 (k.58) ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco.

Wysokość i zakres szkody zostały ustalone w oparciu o opinię biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego S. C. (opinia biegłego k.96-110,183v.).

W ocenie Sądu wartość dowodowa przedmiotowej opinii nie została w toku procesu skutecznie podważona. Pełnomocnik pozwanego zgłosił wprawdzie jedno zastrzeżenie do opinii (k.139) jednakże biegły w opinii uzupełniającej (k.183v.) wyczerpująco i logicznie uargumentował ujęcie w kosztach naprawienia szkody wydatków związanych z lakierowaniem wierzchnim przednich lewych drzwi pojazdu powoda. W ocenie Sądu przedmiotowy koszt jako niezbędny do przywrócenia stanu pojazdu sprzed zaistnienia szkody został zasadnie wskazany przez biegłego w wyliczonych kosztach naprawy samochodu. Należy podkreślić, iż biegły w ustnej opinii uzupełniającej ustosunkował się do wszystkich okoliczności mających znaczenie dla ustalenia wysokości odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego.

Zdaniem Sądu opinia biegłego z uwagi na niezwykle wnikliwy i wszechstronny charakter posiada niezaprzeczalny walor dowodowy i jako taka mogła stanowić postawę do poczynienia przez Sąd ustaleń odnośnie charakteru, zakresu i wysokości szkody poniesionej przez powoda. Wobec kompleksowego charakteru i jednoznacznego waloru dowodowego przedmiotowej opinii przedstawiona przez powoda ekspertyza (k.18-26) nie miał w sprawie istotniejszego znaczenia.

Biegły w oparciu o całokształt materiału dowodowego wyliczył różnicę w wartości pojazdu sprzed szkody i po szkodzie na kwotę 8100 złotych (k.97). W opinii szczegółowo przedstawiono podstawy i sposób przeprowadzonego oszacowania szkody i w ocenie Sądu wartość merytoryczna poczynionych przez biegłego ustaleń nie budzi jakichkolwiek wątpliwości.

Mając na uwadze powyższe należało przyjąć, iż pozwany nie zrekompensował powodowi w całości poniesionego uszczerbku majątkowego w związku ze zdarzeniem drogowym zaistniałym w dniu 15 października 2013 roku i bezpodstawnie obniżył należne mu odszkodowanie o kwotę 3700 złotych.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie zaistniały natomiast przesłanki do włączenia w zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego kosztów poniesionych przez powoda na wykonanie prywatnej kalkulacji wysokości szkody. Wymaga podkreślenia, iż w wiążących strony ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco (§22ust.3) jednoznacznie wykluczono możliwość rozliczenia pomiędzy stronami kosztów ekspertyz wykonywanych na prywatne zlecenie stron w celu ustalenia wysokości szkody. Z uwagi na przedmiotowe ograniczenie w rozpoznawanej sprawie brak było podstaw do ceny powyższej kwestii w aspekcie dyspozycji art.471k.c.

Z powyższych względów, Sąd na podstawie art. 805§ 1 k.c. oraz w oparciu o umowę stron i obowiązujące strony ogólne warunki ubezpieczenia autocasco zasądził od pozwanego ubezpieczyciela na rzecz powoda kwotę 3700 złotych wraz z ustawowymi odsetkami - stosownie do treści żądania - od dnia 18 listopada 2013 roku do dnia zapłaty.

Termin wymagalności odsetek ustalono stosownie do art.817§ 1 k.c. oraz §27ust.3 ogólnych warunków ubezpieczenia autocasco (k.59) zgodnie z którymi ubezpieczyciel wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie. W ocenie Sądu w rozpatrywanym przypadku powyższy termin, wobec braku obiektywnych przeszkód do ustalenia odpowiedzialności pozwanego oraz wysokości należnego odszkodowania, wyznaczał termin wymagalności odszkodowania. W tej sytuacji ubezpieczyciel pozostawał w zwłoce ze zapłatą

świadczenia odszkodowawczego, co najmniej od dnia 18 listopada 2013 roku i od tej daty zgodnie z dyspozycją art. 481§ 1 k.c. należą się powodowi odsetki ustawowe.

W pozostałym zakresie powództwo jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto stosownie do dyspozycji art.100 k.p.c. wyznaczając obowiązek ich poniesienia przez strony stosownie do zakresu uwzględnienia powództwa (powództwo uwzględniono w 76,29%). O obowiązku pokrycia wydatków uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa rozstrzygnięto zgodnie z powyższą zasadą na mocy art. 83ust. 2 w zw. z art.113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010.90.594 ze zm.).

O rozliczonych stosunkowo kosztach zastępstwa procesowego przypadających na rzecz powoda orzeczono na podstawie § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej urzędowi (Dz.U.2002, nr 163, poz.1348 z póź. zm.).

Sędzia